

POHOD MLADIH PLANINCEV NA ŠPANOV VRH

Na oblačno in nič kaj toplo majsko soboto, 18. maja, smo se mladi planinci vseh treh kočevskih osnovnih šol z mentoricami podali na pot proti Gorenjski. V malce okrnjeni postavi, saj so imeli mnogi mladi planinci in planinke različna tekmovanja, smo se odpravili proti Španovemu vrhu. Po dvourni vožnji z avtobusom smo prispeli na Jesenice, od tod pa smo se vzpeli do izhodiščne točke – Planine pod Golico, kjer smo pomalicali, si optali nahrbtnike ter kljub kislemu vremenu vzeli pot pod noge. Čeprav je bila pot blatna in drsna, ni bila preveč naporna, čas pa smo si krajšali s klepetanjem in opazovanjem čudovite narave. Navdušeni smo bili nad travniki čudovitih dišečih narcis. Bele preproge, stkane iz nežnih narcis, so bile v daljavi videti kot zaplate snega. Zaradi sivih oblakov, pršenja dežja in malce nižjih temperatur se nam je sneg zdel čisto verjeten pojav. Pobočja pod Golico so znana po dišečih belih cvetovih narcis oziroma ključavnic, kot jim še pravimo. Nežne cvetlice cvetijo maja in junija, zato je pohod na Golico ali okoliške vrhove najlepše načrtovati prav v tem času. Pot nas je vodila po gozdni poti, kjer smo uživali v svežini spomladanskega gozda in se pod mogočnimi smrekami skrili pred kapljicami dežja, ki je občasno rahlo pršel z neba. Na poti smo preskočili nekaj gozdnih potočkov in tu in tam naleteli na zaplato gostega blata, ki smo se ji poskušali izogniti tako, da smo si utrli pot kar med podrastjo.

Na poti proti Španovemu vrhu smo v obeh smereh srečali veliko zadihanih tekačev, saj je na ta dan potekalo tekmovanje 6 ur Španovega vrha, na katerem se tekmovalci v šestih urah poskušajo čim večkrat povzpeti na vrh omenjene gore in se spustiti z njega. Nekateri tekmovalci so bili res dobro telesno pripravljene in so nas tudi navkreber z lahkoto prehiteli. Srečali smo celo tekača, ki je povedal, da je tekmoval na newyorškem maratonu. Morda pa se jim kdaj celo pridružimo, kdo ve?

Naša prva destinacija je bil v meglice ovit Španov vrh, od koder smo se vrnili na planinsko pot proti Javorniškemu rovtu in zadnji postojanki, planinskemu domu Pristava tik nad vasjo Javorniški Rovt. Planinski dom je nekdanja Zoisova pristava z vklesano letnico 1641, ki je zaradi zgodovinskega pomena zaščiten. Lastnica zgradbe in pripadajočega posestva, ki je danes preurejeno v piknik prostor z igrali, je bila Železarna Jesenice. Železarna je dom leta 1953 odstopila PD Javornik-Koroška Bela z namenom, da v njem uredi planinsko postojanko.

Pri planinskem domu smo se okrepčali in kljub vlažnemu in razmeroma hladnemu vremenu pojedli ves točeni sladoled, kar so ga imeli na zalogi! Mladi planinci in planinke so vestno izpolnili svoje planinske dnevnikarje ter narisali ali zapisali svoje vtise o pohodu. Še malica in kakšen posladek, obvezno skupinsko fotografiranje in hop na avtobus, ki nas je čakal na bližnjem parkirišču. Domov smo prišli zadovoljni z uspelim pohodom in polni nove energije za zadnje obveznosti pred hitro bližajočim se koncem šolskega leta.

Tinkara Hodnik